

สำนวนโวหาร คำพังเพย และ แคล

หมวดอักษร ๓ ถึง ๖

หมวดอักษร ๓ เต่า

1"ตกกระไดพลอยโจน " จนด้วยเกล้า
จำเป็นเข้า เกี่ยวข้อง ต้องสืบสาน
จำต้องยอม พร้อมเป็นไป ในเหตุการณ์
สถานการณ์ มันเกี่ยวข้อง ต้องผสมโรง

2"ตกถึงข้าวสาร" เบิกบานฤทัย
สุขสมใจ ได้คู่ครอง ต้องประสงค์
ได้แต่งงาน กับงามงอน อรอนงค์
ผู้มั่นคง คณานับ ทรัพย์สินสูงค่า

3"ตกใต้เถร เทเวศต์"ถูกจัดหนัก
ตายแล้วพลัด ตกนรก ออกสะท้อน
ตกขุมนรก ต่ำสุด หลุดโลกกันตร์
ผลของการ สร้างบาป อับจนใจ

4"ตกนรก ทั้งเป็น" ลำเค็ญสาหัส
ต้องติดขัด วิบัติหนัก แทบตักชัย
ทนทรมาน ปานนรก ตกหมกไหม้
ถูกลงทัณฑ์ ปานขาดใจ ตั้งในนรก

5"ตกว่าน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้"

ไม่มีภัย อันตราย ให้วิตก

คนทำดี มีโชคชัย ไร่วิบัติ

จักสร้างโชค ไร้อริภัย ภัยไม่มี

6"ตกเป็นเบี้ยล่าง" ช่างกระไร ไร้อโอกาส

จักสามารถ เอาชนะ รักรัศักดิ์ศรี

เปลี่ยนฐานะ กลายเป็นรอง หมองฤดี

คงจะมี สักวัน ฝันผลึกคืน

7"ต้นร้ายปลายดี " วิถีธรรม

เคยกระทำ ความชั่ว มั่วสุดฝัน

เคยลำบาก ตรากตรำ สุดกล้ากลืน

กลับมาฟื้น คืนเป็นดี เปรมปรีกระไร

สถิตยัพันธ์ ธรรมสถิตย

6)หอนตระหนก"ตกเป็นเบี้ยล่าง"ยังสู้ไหว

เราสามารถ...จัดการได้...ถ้าใจพร้อม

เปลี่ยนวิกฤติ เป็นโอกาสนี้ มีหรือยอม

นอนกระท่อม ไม่ค่อมเคียร พากเพียรเอา

"ตกเป็นเบี้ยล่าง"หลังพิงพั้น มองขึ้นฟ้า

บืดจำบืด...ฮึดอีกครา...ลาหยอยเหงา

รอสักวัน.....ฝันมากมี.....ที่ของเรา

ความทุกข์ร้อน ผ่อนบรรเทา เศร้ามลาย

"ต้อนหมูเข้าเล้า คราวอดีต นึกคิดย้อน

สมัยก่อน ในตอนเด็ก ตัวเล็กหลาย

หมูมันหยิ่ง.....วิ่งเวียนวน.....จนตาลาย

เหนื่อยแทบตาย ไม่เกิดผล แม่บ่นเอา

โกวิท ธีรวิโรจน์

8"ตบมือข้างเดียวไม่ดัง" ฟังแล้วชอบ
หากกิจกรรม ชอบร่วมกัน สรรค์สร้างได้
ทำงานใหญ่ ต้องสองฝ่าย ร่วมใส่ใจ
ความร่วมมือ ร่วมใจ ให้ผลดี

9"ตบหัวกลางศาลา ขอขมาที่บ้าน"
ใช้เรียกขาน การทำชั่ว ทั่วเมืองนี้
แต่กลับมา สารภาพ จมจางที่นี้
ไม่สมที มีความผิด มิสมกัน

10"ต่อความยาว สาวความยืด"สุดยื้อยุค
ไม่ยอมหยุด ดุจคนพาล ด้านสุขสันต์
ต่อปากคำ ซ้ำใจ ได้โกรธกัน
ยินยอมกัน เสียบ้าง ยังดูดี

11"ต่อหน้ามะพลับ ลับหลังตะโก"โธทำได้
แก้งทำให้ ชื่นฉ่ำใจ กระจาไน
แต่ลับหลัง ลอบทำร้าย ไร้ไมตรี
ทำเยี่ยงนี้ ดืออย่างไร หน้าไหว้หลังหลอก

12"ต้อนหมูเข้าเล้า"ทำให้เขา ปวดร้าวใจ
บังคับใคร ที่ไร้ ซึ่งทางออก
บังคับคน ไร้ทางสู้ ผู้ซ้ำชอก
คนจนตรอก บอกอะไร จำใจจ้ง

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

หัวใจที่คุณสวมใส่อยู่
ยอมมีวันหมดอายุ...และเสื่อมอำนาจ
แต่ความดีที่คุณมี...นั้น
จะไม่มีวันเสื่อมสลายแม้เราตายไป...

11)"ต่อหน้ามะพลับ ลับหลังตะโก โธทำได้
หน้ายับย่น หม่นหมองไหม้ เหตุใดเล่า
กล่าวชื่นชม ประโลมอุรา ว่าพริ้งเพรา
สล้างเสลา ดาวต้องซิม ปลื้มเหลือล้น

พอลับหลัง ช่างร้าย โยเปลี่ยนหนอ
แสรังยกยอ...ปอปั้นเล่า...เอาไปฟัน
วิจารณ์ยับ กับคนอื่น ครึกครื้นกมล
เหลือจักทน...คนอัปรีดิ์...ที่มันทำ

โกวิท ธีรวีโรจน์

13) "ตะโพกสุดเสียงสังข์" เหลียวหลังมอง
ตาจดวง มงสุตา ฝ่าเสียงสังข์
ตะโพกหญิง ยิ่งผายมาก อยากมองจิ่ง
จ้องกระทั่ง สุดเสียงสังข์ ที่ดังมา

14) "ตะเพาเดียวกัน" พวกกัน กลุ่มเดียวกัน
พวกถิ่นฐาน เดียวกัน เหมือนกันหนา
จิ้นเดินทาง โดยสำเนา เข้าไทยมา
วัฒนธรรม นำมา เหมือนกันทุกคน

15) "ตักน้ำรดหัวตอ", "ตักน้ำรดหัวซาก"
สั่งสอนยาก ลำบากใจ ไม่ได้ผล
สั่งสอนเท่าใด ไม่จดจำ ลำบากลำบาก
สักก็หน จึงจดจำ พร่ำซ้ำไป

16) "ตักน้ำใส่กะโหลก ชะโงกดูเงา"
ตัวตนเรา เขาเหยียดหยาม ทำใจให้ได้
ตระหนักว่า ฐานะต่ำต้อย อย่างน้อยใจ
เจียมตัวไว้ ในสักวัน ฝันเป็นจริง

17) "ตักบาตรอย่าถามพระ" นะผู้ให้
ผู้เต็มใจ ที่จะรับ พร้อมสรรพียง
ให้อะไร ที่เขาใคร อยากได้จริง
ไม่ควรถาม ยามเขานิ่ง จริ่งใจเลย

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

13) "ตะโพกสุดเสียงสังข์" อลังการ
เบะเบ่งบาน ปานกาละมัง ช่างหม่นหมอง
นั่งเก้าอี้ ทีละสองตัว คว่ามาครอง
อสังขิง ตะลึงมอง ไม่ต้องกลม

แปลกใจจิ่ง ไยซังเป็น เช่นนี้เล่า
วันก่อนเก่า คราวแรกรัก ประจักษ์ล้น
เธอรอรชร อ่อนแอ้นมากมี ที่ได้ยล
กลับกลายเป็น เช่นคนละคน สับสนจริง

15) "ตักน้ำรดหัวตอ" หรือ คือประเด็น
สุดลำเค็ญ เป็นฉันทใด ใครทำหนา
เมียม "ตักน้ำรด หัวซาก" อยากบอกมา
ถ้าเห็นแล้ว แจวละหว่า ซ้ำเป็นโดน

16) "ตักน้ำใส่กะโหลก ชะโงกดูเงา"
บ้าหรือเปล่า ไม่เข้าใจ สงสัยยิ่ง
มีคั่นฉ่อง ไว้ส่องหล่อ ลออพริ้ง
ด้นทอดทิ้ง ริงตักน้ำใส ใส่กะลา

โกวิท ธีรวีโรจน์

18"ตัดช่องน้อย แต่พอดัว" มัวชัวใจ
ช่างกระไร ไปเฉพาะ เลาะลิวเฉย
ปล่อยคนหลัง ต้องตั้งตา ไม่น่าเลย
สุดจะเอ่อย เฉลยคำ ระกำใจ

19"ตัดเป็นตัดตาย" ไม่คบหา อย่างเด็ดขาด
เหมือนตัดญาติ ขาดมิตร จิตช่างร้าย
ตัดขาดกัน จากวันนี้ จวบวันตาย
ช่างกระไร กระทำได้ ไม่น่าเลย

20"ตัดไฟ แต่ต้นลม" เหมาะสมจริง
สิ่งร้ายยิ่ง เริ่มเกิดจริง อย่างนิ่งเฉย
ระงับแหล่ง แห่งต้นเหตุ เสรีจสิ้นเลย
หากละเลย เพยลุกลาม ปรามไม่ทัน

21"ตัดไม้ข่มนาม" ทำพิธี ทางไสยศาสตร์
ตัดความขลาด ก่อนออกรบ สยบพรั่น
นำไม้ข่มนาม คล้ายศัตรู ผู้รุกราน
มาผูกกัน ฟันให้ขาด บาทเหยียบตาม

22"ตัดหนาม อย่าไว้หน่อ" ต่อแนวได้
ยามทำลาย ศัตรู ผู้รุกราน
ต้องทำลาย ถึงต้นตอ อย่ารอทำ
อย่าให้ความ วุ่นวาย กระจายอีกเลย

19)"ตัดเป็นตัดตาย" ไปจากเมีย เนี่ยอนาถ
อย่าเด็ดขาด อาจแค่คิด จิตตระหนก
แสนลำบาก ยากที่สุดสุด ดุจเข็นครก
กระโดดกระดก ครกหล่นเขา ทับเราแบน

20)อยาก"ตัดไฟ แต่ต้นลม" เหมาะสมยิ่ง
แต่เรื่องจริง ที่เธอจัก ลำบากแสน
เธอไม่กลุ้ม หาหนุ่มหน้า เข้ามาแทน
จะต้องเศร้า เราหลังแอน แพนไม่มี

21)"ตัดไม้ข่มนาม" ตามวิธี ที่เคยใช้
เหตุอันใด ไม่เป็นผล หม่นหมองศรี
หน้ามู่ทุ่.....เมียชู่ฟอ.....ท้อเต็มที
ถามเพื่อนชาย...ทำไงดี....ที่ลำเค็ญ

23"ตัดหางปล่อยวัด" ตัดขาด บาดหัวใจ
ทำดีได้ ไม่จดจำ ล้าเฉลย
ต่อไปนี้ ไม่เกี่ยวข้อง ไม่มองเลย
ใครใคร่เซย ชิดชอบใจ ตามใจมัน

24"ตัดหัวคิ้วแห้ง" แข่งซัก หักกระดูก
เคยพันผูก ปลุกไมตรี ศรีสุขสันต์
มาสร้างแค้น แน่นอูรา เช่นฆ่ากัน
จำต้องบั่น ฟันให้ขาด ตัดเยื่อใย

25"ตามใจปาก มากหนี้" มีมานาน
คำโบราณ ท่านสอนสั่ง ยังจำได้
เห็นแก่กิน จนสิ้นทรัพย์ รั้งหนี้ไว้
ควรกินให้ แต่พออิม อย่าปริ่มคอก

26"ตามใจปาก ลำบากท้อง" พาหมองกาย
กินอะไร ให้ระวัง ท้องพังหนอ
กินมากไป จุกเสียดได้ ไข้ลามต่อ
ความเพียงพอ ต่อพุงไส้ ใคร่ครวญที่

27"ตามยะถากรรม" ตามแต่ จะเป็นไป
อยู่ที่ใคร ก่อกรรมไว้ หลากหลายที่
สุดแต่กรรม ที่ทำไว้ มากมายคดี
มาครานี้ มีกรรมมา เวทนาจ้ง

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

23)"ตัดหางปล่อยวัด" ตัดผู้ใด ให้กังขา
โดนภรรยา ตัดมาคราว เศร้าเห็นเห็น
ทุกข์เหลือเกิน เงินไม่ให้ ไปไม่เป็น
แม่เนื้อเย็น.....ทำเช่นนี้.....ซีซ่าหทัย

25,26)"ตามใจปาก" จักอ้วนตัน ฉันเคยเห็น
พุงออฟไซค์ ให้ลำเค็ญ เกินเกณฑ์หลาย
ปากหมุบหมับ ขยับเคี้ยว เอี้ยวมากมาย
ลูกสาวใคร ถูกขายขาด ไม่อาจคืน

มาแบบแนว แซวกันเล่น ให้เห็นชั้น
กลอนโวหาร สถิตย์พันธ์ร้าย ได้รมย์รื่น
เชี่ยวชาญเชิง บันเทิงผสม ดูกลมกลืน
เพื่อนช่วยฟื้น คินสำนวน (ที่)ควรจดจำ

โกวิท ธีรวิโรจน์

28"ตายประชดป่าช้า" อย่าสร้างกรรม
แก้งกระทำ ให้นำใจ ใฝ่คิดบ้าง
ประชดเขา เราเสียหาย ใซ้สุขข้ง
จงยับยั้ง ช้งใจ ไตร่ตรองดี

29"ตาลยอดด้วน" ม้วนเสื่อ ไม่เหลือแนว
หมดสิ้นแล้ว อนาคต ที่สดสี
ไม่มีผู้ สืบสกุล รุ่งอรุณี
หมดเพียงนี้ ความเจริญ เมินหมดทาง

30"ตำข้าวสาร กรอกหม้อ" พอเพียงมือ
ไม่กระตือ รือล้น สนอื่นบ้าง
ทำเพียงเสร็จ ไปวันวัน ชี้คร้านจ้ง
ขาดพลัง สร้างงาน ปานเต่าคลาน

31"ตำน้ำพริก ละลายแม่น้ำ" ระกำใจ
ทำทำไม มันคับคล้าย ใครล้างผลาญ
ชอบใช้จ่าย สรุ่ยสรุ่ย รายจ่ายบาน
ประโยชน์นั้น มันไม่คุ้ม กลุ่มใจแทน

32"ติเรือทั้งโกรน" บ่นโย วิสัยสั้น
ไม่รู้งาน ดันติก่อน ห่อนรู้แผน
ติติงไป ไม่รู้จริง สิ่งดูแลน
ช่างขาดแคลน สติปัญญา นำอายุคน

31)"ตำน้ำพริก ละลายแม่น้ำ"ตำทำไม
ตำไปขาย ได้เงินนี้ ดีไหมหนอ
ละลายธารา ปลากุ้งหอย ลอยชুকอ
แสนยนา น้ำตาคลอ ขออย่าทำ

33"ตีสู่ให้กากิน" ตั้งสัจคิด
สู้ผลิต ผลงาน ตระการผล
แต่ความดี ที่ทำไป ไม่ได้ยล
ตกเป็นผล แก่ผู้อื่น ยื่นรับไป

34"ตีสู่ให้หลังหัก" ตระหนักบ้าง
ม้วยยับยั้ง คลางแคลงใจ มีภัยได้
การทำลาย ล้างศัตรู ไม่ถึงตาย
มันก็มัก มาทำร้าย ในปลายมือ

35"ตีตนก่อนไข้,ตีตนตายก่อนไข้"
ไม่ยับยั้ง ชั่งใจ ไปเชื่อถือ
หวาดวิตก กังวล บนข่าวลือ
แท้จริงคือ ฮือฮา ก่อน ห่อนเกิดจริง

36"ตีปลาหน้าไซ" ไร้จรรยา
หว่านวาจา ว่าเสียหาย ไปทุกสิ่ง
งานกำลัง ดำเนินไป ไกล่เป็นจริง
ถูกตีตึง อิงกระแสน ยุแห่ย่นพัง

37"ตีวัวกระทบคราด" ขลาดหรือกล้า
ลงอาญา ผิดคน สนใจบ้าง
เกลียดคนไกล ตีคนไกล ให้ไกลฟัง
ช่างร้ายจัง รั้งความญ ผ่านอีกคน

33)การ“ตีสู่ให้กากิน”...ตั้งสัจคิด
ตื่นกาชิต ติดตามตน หน้าหม่นคล้ำ
“ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่”ไก่ระกำ
งูระยำ...นำไปไม้...โธ้อวดตน

34)"ตีสู่ให้หลังหัก" ตระหนักหน่อย
เจ็บไม่น้อย ค่อยเลื่อยหนี มีเหตุผล
ดีไหมครับ จับปล่อยป่า กล้าเกินคน
ให้หน้ามน คนจับเล่า เราคนเชียร์

35)"ตีตนก่อนไข้, ตีตนตายก่อนไข้"
ตีทำไม...เหตุใดเล่า...เผ่าละเหย
ตีตัวเอง เจ้งโคตรโคตร ประชดเมีย
ตีจนเปลือย เมียทำเฉย เลยเลิกตี ออิ

37)"ตีวัว...กระทบคราด"...ป้าตตีโธ
น่าอนาถ ขลาดหรือโง่ อยากโห้ฮิ้ว
วัวเจ็บปวด รวดร้าย เจ้าของกริ้ว
ต้องวิ่งแฉ้น แล่นลิว ผิวหนังลาย

38"ตื่นแต่ตึก สึกแต่หนุ่ม" รุมเร้างาน
กอรปกิจการ ให้เกลียวกลม สมสังขาร
รีบทำงาน ให้เหมาะสม สถานการณ์
อย่าเกียจคร้าน กาลเวลา หากอัยใคร

39"เตะหมู เข้าปากหมา"อย่าปลั่งพลาด
บางโอกาส พลาดประโยชน์ จดจำไว้
ทำกิจตน ผลประโยชน์ อดชื่นใจ
เกิดกับใคร ไม่รู้ ดูให้ดี

40"ไต้ไม้ลำเดียว "หวาดเสียวอะไร
คิดได้ไง ไปคนเดียว โดดเดี่ยวเหลือที่
อาจพลาดปลั่ง พังทลาย ได้ทุกนาที
ฟังพากัน สานสามัคคี ดีเหลือใจ

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

38)"ตื่นแต่ตึก สึกแต่หนุ่ม" แสนคุ้มค่า
ค้าคุณชีวี.....มีเวลา.....มหาศาล
มิเคยกลุ่ม...ทุ่มเทใจ....ให้กิจการ
จิตชื่นบาน งานทวีผล ล้นมากมี

39)"เตะหมู เข้าปากหมา"อย่าได้ทำ
หมาขย้า.....ล้ำรุกสู้.....สุกรพ่าย
แผลเต็มตัว มัวหมอง ครอบครองใจ
เก็บไว้ขาย...ได้เงินนี้...ดีอันทันต์

40)"ไต้ไม้ลำเดียว"เหนียวหนึบ กระดึบง่าย
ถึงที่หมาย..สบายจัง..ช่างสุขศรี
ไต้สองลำ ทำขาท่าง อ่างว่างฤดี
เสถียรไม่มี ถึงที่พลาด อาจเเท่งทิ้ง

โกวิท ธีรวิโรจน์

(จบหมวดอักษร ๓ 40 ล้านหนึ่ง)

หมวดอักษร อ อู๋

1"ถ่มน้ำลายรดฟ้า" น่าละอาย
ประทุษร้าย สิ่งเหนือตน ดันเหลือหลาย
เอาสิ่งร้าย ป้ายผู้บริสุทธิ์ สดบรรยาย
ผลสุดท้าย ภัยกรายกลับ รับกรรมเอง

2"ถอดเขี้ยวเล็บ ,ถอดเขี้ยวถอดเล็บ"
เลิก,ปลด ,เก็บ สิ่งเลวร้าย ให้หายแค้น
ละพยศ ลดบทบาท ขาดยำเกรง
บทหนักเลง อันธพาล พลันปลิดปลง

3"ถอดหัวโขน" พันตำแหน่ง แกร่งเกินใคร
กลับคืนไป เป็นสามัญ พลันปลดโปรง
ต่อไปนี้ ไรยศศักดิ์ หักใจลง
ที่ยืนยง คงเหลือไว้ ให้แผ่นดิน

4"ถอนต้นกิงราก ถอนรากถอนโคน"
ทำลายพัน แม่ต้นตอ ก็หมดสิ้น
ทำลายไป ให้สิ้นซาก พวกหนักแผ่นดิน
มะลายสิ้น เสี้ยนหนาม ทำลายไทย

5"ถอนหงอก " ออกอาการ มารสังคม
ความนิยม ชมชื่น เป็นอื่นได้
ผิดหลักธรรม ล้าเกินมาตรฐาน วัฒนธรรมไทย
เด็กจึงได้ ถอนหงอก บอกศาลา

1)"ถ่มน้ำลาย...รดฟ้า" .....บ้าแน่แน่
ไม่มันแต่ แค่สงสัย ใครอยากถาม
มีงานอื่น เป็นหมื่นพัน ท่านไม่ทำ
เกิดผลล้ำ ช้ำห่อนเลอะ เประหน้าตน

2)"ถอดเขี้ยวเล็บ" เก็บไว้ อยู่ในบ้าน
ที่ท่านั้น ท่านเชื่องซึม เมียบปลื้มล้น
ยามเมื่อออก นอกเคหา ธรรมชาติ
ตาลุกถลน ยามยลสาว เพี้ยวฟ้าจริง

5)"ถอนหงอก" ออกหมดนั้น กบาลเหม่ง
ผมนี้เล่า...เราแสนแข็ง...เฮงช่วยยิ่ง
ขาวเต็มหัว สดมัวหม่น อยากโกนทิ้ง
คงเนี้ยบนี้ มีหญิงตาม วาบความฤดี

6"ถอยหลังเข้าคลอง"มองไม่เห็น กิจกรรม
ว่าคิดทำ กรรมใด ให้ก้าวหน้า
เสนอเรื่อง พัฒนาการ ต้านทุกครา
ถอยหลังไป ใช้วิชา ล้าหลังทุกที

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

หมุดอักษร ท ทหาร

1"ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ" ล้าเลอค่า
ทั้งพสุธา มหานที ถิ่นชินสีห์
ธรรมชาติ ประสาทไว้ ในปฐพี
ใช้ให้ดี มีประโยชน์ โปรดคุณแล

2"ทองแผ่นเดียวกัน"สรรสร้าง ไม่ตรีกัน
เกี่ยวดองกัน โดยแต่งงาน ผูกพันแน
รวมเข้าเป็น พวกเดียวกัน มั่นรักแท้
เหมือนดังแร่ ทองแผ่น แน่นติดกัน

3"ทองไม่รู้ร้อน" ร้อนเพียงใด ไม่กระเทือน
ทำเสมือน เฉยเมย ละเลยฉะฉาน
มาจากการ หลอมทอง ร้อนจัดครัน
ทองไม่พริ่น ไม่รู้ร้อน ห่อนสูญไป

ยอดเยี่ยมนัก ประจักษ์จิต มิตรของฉัน
สถิตย์พันธ์...ท่านร้าย...กลอนไว้นี้
สำนวนโวหาร โบราณ กาลก่อนมี
สมกับเป็น...เช่นนกวี....ที่ชาญเชิง

โกวิท ธีรวิโรจน์

(ฉบับหมุดอักษร ๓ 6 ล้านวน)

2)"ทองแผ่นเดียวกัน"ฝันเพื่อ เจอมาแล้ว
มาแบบแนว แหวหวาน ตระการใส
แรกครอบครอง..จ้องตาซึ่ง..ตราตรึงใจ
เหตุอันใด.....ไยตอนนี้.....ที่หมางเมิน

3)"ทองไม่รู้ร้อน"นอนเล่นไลน์ จนบ้ายคล้อย
ชื่นใจแท้ แม่แก้มย้อย ข้อยจะสรรเสริญ
ปรับเปลี่ยนหนา ถ้าเธอนั้น ทำงานเพลिन
จะจำเริญ.....เกินจำนรรจ์.....มันใจจริง

4"ท่องยั้ง พงกระสอบ" ชอบกินจุ
เป็นพายุ บุกแคม แคมผลไม้
กินจนเพลिन เกินคน ล้นเกินไป
น่าสงสัย เป็นโรคร้าย หรือใคร่กิน

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

4)แม่"ท่องยั้ง พงกระสอบ" ชอบกินจุ
หน้าบวมฉุ...อุแม่เจ้า เศร้าสร้อยยิ่ง
แปลกจ้งเออ เธอยัดหาย ไม่มีทิ้ง
เรียบหายหด หมดทุกสิ่ง พริ้งเคยมี

เคยบอบบาง ดุจนางละคร ย้อนอดีต
น่าพิงพิศ ชิดเนียนวล ยวนใจนี้
แสนสนเท่ห์ เวลาผ่าน ไม่นานปี
อ้วนตันเล่า...ราวยักษ์...ที่เธอเป็น

หยอกกระเช้า เข้าเล่น ให้เห็นชั้น
ใช้กลอนกานท์ ชั้นดี ที่ได้เห็น
ของครูใหญ่ ไก่โต้งเล่า เข้าประเด็น
เอามาเป็น เช่นต้นแบบ แอบก๊อปมา

โกวิท ธีรวีโรจน์

(จบหมดอักษร ท 4 สัปดาห์)

หมวดอักษร น ทฬ

1"นกน้อย ทำรัง แต่พอตัว"
รู้ดีชั่ว ว่าตัวตน คนแคไหน
ทำสมควร แก่ฐานะ อย่างมากไป
ทำสิ่งใดไม่ควรให้ ใหญ่เกินตัว

2"นกน้อย ในไร่ส้ม" ชมรมเสรี
ทำหน้าที่ สืบสาว เล่าเรื่องทั่ว
นักสื่อสาร การเมือง เรื่องรอบตัว
ข่าวดีชั่ว ตัวเป็นสื่อ ยื่อความจริง

3นอนกลางดินกินกลางทราย"ไร่หลักแหล่ง
ต้องอดอยาก ปากแห้ง แแรงถอยยิ่ง
ร่อนเร่ไป ไร่ที่อยู่ อยู่แอบอิง
ทุกข์ยากจริง ยิ่งกว่าใคร ในสังคม

4"นอนกินบ้าน กินเมือง"เนื่องเกียจคร้าน
สันหลังยาว กล่าวขาน กันเสียงขรม
นอนตื่นสาย หน่ายกิจการ ขันบรม
ควรอบรม บ่มนิสัย ให้ใจมา

1)"นกน้อย ทำรัง แต่พอตัว"กลัวไม่โก้
สุขใจจ้ง บ้านหลังโต โชว์หลักฐาน
มานั่งกลุ่ม...ทุกข์สุขใจ...ไม่สำราญ
ใช้หนี้อาน ดอกบานตะไท ใช้หมคุณ

ห้องนอนสาม..ห้องน้ำสี่..พี่ยังบ่น
สุดมัวหม่น กมลหมอง ต้องว่าวุ่น
หลังเล็กเกิน ขัดเขินฤดี ไม่มีทุน
ยืมเงินตรา มาใช้หมุน วุ่นวายจริง

2)อัน"นกน้อย ในไร่ส้ม" ชมสวนศรี
อิสรเสรี.....มีมากมาย.....แจ่มใสยิ่ง
ปล่อยนกเขา เหงาคาคอน ห่อนไหวติง
จะกลับกลาย ไวเหมือนลิง นิ่งไม่เป็น

4)เธอ"นอนกินบ้าน กินเมือง"เปลืองเวลา
หลังพาดเตียง เหนียงอิงป่า คราได้เห็น
นอนสบาย จนป่วยคล้อย คอยหลังเพล
อาหารเข้า....เข้าประเคน....เช่นนี้แล

5"นอนหลับไม่รู้ นอนคู้ไม่เห็น"
เรื่องราวเป็น มาอย่างไร ไม่รู้หนา
ทำไม่รู้ อีโหน่ อีเหน่ เล่ห์มารยา
ไม่รู้ว่่า ท้าวทิศไทย อะไรรักัน

6"น้ำกลิ้ง บนใบบอน ค่อนขอดคน
โยเป็นคน ปลิ้นปล้อน คลายคลอนขาน
ใจร้อยเล่ห์ เพทุบาย ทำลายกัน
ปากสาบาน แต่ใจนั้น บั่นไมตรี

7"น้ำชุ่มไว้โน น้ำใสไว้นอก"
เป็นคำบอก สอนใจ ให้คงที่
แม่โกรธเคือง เรื่องใด ใจมันดี
ยังแสดง ท่าที ท่าเยือกเย็น

สฤติย์พันธ์ ธรรมสฤติย์

5)"นอนหลับไม่รู้ นอนคู้ไม่เห็น"เป็นประจำ
แม่งามขำ ทำแกล้งลีม ไม่ปลืมแน
ค่าใช้จ่าย...รายเดือน....ทำเชื่อนแซ
ต้องให้ทวง หวงจริงแท้ แม่งามงอน

6)"น้ำกลิ้ง บนใบบอน" ยกย่อนเล่า
คนว่าเอา เข้าสำนวน ควรไหมหล่อน
คุณหญิงไก่ ใครตามข่าว เจ้าบังอร
ช่างปลิ้นปล้อน มาก่อนเก่า ร้าวฤดี

มาติดคุก ทุกข์เหลือหลาย วยแก่เฒ่า
จิตใจชั่ว...มัวเมา...เศรร้าหมองศรี
สตีวิปลาส ปราศซึ่งธรรม นำชีวี
จนต้องพบ....จุดจบนี้....ที่เรือนจำ

อ่านทุกตอน นอนยิ้ม อิ่มเอมจิต
กลอนสำนวน ชวนให้คิด ประสิทธิ์ล้ำ
อรรถรสดี มีหลากหลาย ครูใหญ่ลำน่า
แสนอิมหนา ลำแต่แต่ แดปรีดีเปรม

7)"น้ำชุ่มไว้โน น้ำใสไว้นอก"บอกให้รู้
จงคิดดู อยู่ด้วยกัน หมั่นจำไว้
ยามเธอฉิว กริ้วโกรธซึ่ง ถึงทรวงใน
ยิ้มเข้าไว้ ไม่มัวหมอง ต้องกมล

โกวิท ธีรวโรจน์

8) "น้ำเซียว อย่าขวางเรือ" เหลือกำลัง
อย่าขัดขวาง พลังแรง แกร่งเกินขึ้น
อย่าตัดทาน อำนาจ พิฆาตกระเด็น
อย่าล้อเล่น เหตุการณ์ หาญสำแดง

9) "น้ำขึ้น ให้รีบตัก" ตระหนักไว้
โอกาสใหญ่ ทรายมา อย่าหน่ายแครง
ต้องรีบทำ ตามจังหวะ ทะมัดทะแมง
ต้องสำแดง อย่างองอาจ โอกาสมี

10) "น้ำท่วมทุ่ง ผักบุ้ง โหรงเหรง"
เที่ยวละเลง เรื่องราว ไม่เข้าที่
คนพูดมาก ปากตะไกร ไร้เนื้อคดี
พูดทุกที ไม่มีสาระ ละเลิกเลย

11) "น้ำนิ่ง ไหลลึก " ตรีกตรองวจี
ผู้ที่มี ท่วงท่า สง่าเผย
ไม่พูดจา มากเกินไป ใส่ใจเลย
ทุกคำเอ่ย เผยบัณฑิต ผลิตปัญญา

12) "น้ำผึ้งหยดเดียว" ซ้องเกี้ยว เป็นเรื่องใหญ่
ควรใส่ใจ ในมูลเหตุ แห่งปัญหา
หากปล่อยไป ใหญ่ลุกลาม นำภัยมา
ควรศึกษา ให้เข้าใจ แก้ไขทันที

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

8) "น้ำเซียว อย่าขวางเรือ" เชื้อแล้วจ้า
ดูจหมาบ้า...อย่าคิดสู้..ดูสักหน
จะอ๊ิบอ้าย วายป่วง ให้ห้วงตน
เว้นเมียรัก สักหนึ่งคน ทนเข้าไว้

9) "น้ำขึ้น ให้รีบตัก" ชักไม่ไหว
น้องวาริ มีมากมาย รีบย้ายของ
จะซีซ่า น้ำท่วมมา น้ำตานอง
น้ำล้นคลอง กองเต็มบ้าน บานบุรี

เคยเจอมา หน้าเหี่ยว เสียวไม่หาย
น้ำมาไกล ไหลเข้าห้อง ตูบปองนี้
ลอยละล่อง ของในครัว มั่วสินดี
ท่วมสามที ปีเก่าก่อน ย้อนให้ฟัง

10) "น้ำท่วมทุ่ง ผักบุ้ง โหรงเหรง"
เธอละเลง...เงงเรานี้.....ที่สงสัย
เนื้อสองตอน น้ำค่อนหม้อ ท้อมากมาย
ให้ฟังอยู่ได้ ไม่ต้องแด แม่เนื้อทอง

โกวิท ธีรวโรจน์

(ฉบับจดอักษร น 12 ฉบับ)

หมวดอักษร ป ปลา

1"ปล่อยลูกนกลูกกา"เมตตาธรรม
ไม่ยากทำ โทษเล็กน้อย ด้อยพรรษา
ปล่อยให้เป็น อิสระ เพื่อพัฒนา
ไม่ให้ผิด ติดตัวมา トラบาปหทัย

2"ปล่อยเสือเข้าป่า ปล่อยปลาลงน้ำ"
ปล่อยคนทราวม ตำซ้ำ มักมาใหม่
ปล่อยศัตรู ให้รอด ยอดอันตราย
กลับทำร้าย ในภายหลัง ชั่งใจให้ดี

3"ปล่อยเปรตปล่อยผี"ให้เสรีบ้าง
อาจเป็นครึ่ง เป็นคราว เข้าปาร์ตี้
เพื่อนร่วมงาน สนุกสนาน สราญฤดี
ตามโอกาส ดีดี มีเมตตา

4"ปลาช่องเดียวกัน"พวกเดียวกัน อยู่ร่วมกัน
ตามหลักการ ย่อมเกี่ยวพัน เหมือนกันหนา
คนหนึ่งคนใด ต้องคดี มีอาญา
ถูกมองว่า ไม่ดีทั้งหมด กฎแห่งกรรม

5"ปลาทกน้ำตัวใหญ่" แกรมไซโต
คำอวดโอ้ คุยโว โชว์ตอกย้ำ
ของสูญไป มักสูงค่า น่าจดจำ
คือถ้อยคำ พร่ำเพรื่อ เมื่อเสียดาย

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

1) ฟัง"ปล่อยลูกนกลูกกา"ตาตำตำ
อย่าได้ทำ ดังกำหนด กฎเกณฑ์หนา
ให้อิสระเสรี....สามีบ้าง.....บางเวลา
ศรีภรรยา จะเพลิดเพลिन จำเริญใจ

2)"ปล่อยเสือเข้าป่า ปล่อยปลาลงน้ำ"
ปล่อยคนงาม ทราวมสงวน ทบทวนใหม่
เจอยอดชาย ภูไม่กลับ เธอกลับใจ
ชอกช้ำฤทัย ในภายหลัง ระวังให้ดี

3)"ปล่อยเปรตปล่อยผี"ดีจริงแท้
สิ่งแย่งแย่ง แลสยอง หม่นหมองศรี
เก็บเอาไว้ ไกล่ตนเล่า เศร้ามากมี
ระริกกระรี่...บักผีเปรต...หายเจ็ดวัน

4)"ปลาช่องเดียวกัน"นั้นช่วยโคตร
แย่มากมาย คนใจโหด โหดมหันต์
ดูเขาทำ.....นำขังไว้.....ตั้งหลายวัน
เอาไว้เป็น เช่นอาหาร สำราญอุรา

5)"ปลาทกน้ำตัวใหญ่" นำไปโม่
สองสามกิโล ตัวโตหลาย เสียดายเป็นบ้า
เสียงตุ้มตาม น้ำกระเพื่อม เลื่อมธารา
ขายได้ราคา ถ้าไม่หลุด ผุดพ่องมกล

โกวิท ธีรวีโรจน์

6"ปลาติดร่างแห "ยอดแย่ แพ้ภัยตัว
ไม่ได้มัว ตัวไม่เอี้ยว ยังเกี่ยวได้
ไม่เกี่ยวข้อง ของเหล่านั้น ดันมีภัย
รับเคราะห์กรรม ทำไฉน ไม่รู้ตัว

7"ปลาหมอตายเพราะปาก" พุดมากไป
พุดอะไร ไม่ระวัง ขวางไปทั่ว
พุดพล่อยมาก ปากตะไกร ภัยถึงตัว
ต้องเจ็บหัว ตัวลำบาก เพราะปากบอน

8"ปลาหมอแฉกเหงือก" กระเสือกกระสน
ต้องดิ้นรน ขวนขวาย ไร่ผักผ่อน
ยามยากเย็น เชิญใจ ไร่ทางจร
ทนลำบาก ตรากตรำก่อน เพื่อร้อนคลาย

9"ปลาใหญ่กินปลาเล็ก" เรื่องเล็กหรือ
โยชอบถือ อำนาจ อุกอาจได้
ชอบกดขี่ ช่มเหง ไม่เกรงใคร
เป็นผู้ใหญ่ รังแกผู้น้อย ต้อยศีลธรรม

10"ปล้ำผีลูก ปลุกผีนั่ง" ช่างก่อกรรม
เที่ยวเหย้าวน ป่วนใครใคร ให้ใจช้า
เขาไม่มี เรื่องอะไร ไปตอกย้ำ
โยก่อกรรม ทำลายขวัญ ปั่นป่วนใจ

6)"ปลาติดร่างแห"แย่จริงนี้ หนีไม่ได้
สุดชอกช้า...กำลังวาย...ใจสับสน
แม่บุญปลูก ลูกมากมาย อยู่ใกล้ตน
เฝ้าเวียนวน...คนใจชั่ว...จับตัวมา

7)"ปลาหมอตายเพราะปาก"อยากให้เป็น
ใครชี้เช่น.....เห็นได้ทั่ว.....ชั่วมหันต์
เฝ้าพ่นพิษ...จิตอาฆาต...คอยฟาดฟัน
ต้องชอกช้า กรรมตามทัน พบอันตราย

8)"ปลาหมอแฉกเหงือก"กระเสือกดิ้น
ต้องเจ็บปวด รวดราวจินต์ ทำกินไซ้
ข้าวสารพอ กรอกหม้อนั้น เป็นวันไป
ท้อมากมาย...แทบวายวาง.....นั่งโศก

9)"ปลาใหญ่กินปลาเล็ก"ต้องเจ๊กอีก
พึงควรจัก หมั่นพากเพียร เปลี่ยนวิถี
ต่างอำนาจ ช่วยเสริมกัน มั่นคงทวี
ร่วมพลัง....สร้างสังคมที่....ดีอนันต์

10)"ปล้ำผีลูก ปลุกผีนั่ง"ช่างเป็นไป
หอนตึงไหว คล้ายลาลับ ดับสังขาร
แสนสับสน ฉงนทุกครา น่ารำคาญ
เกิดพร้อมกัน ดันตายก่อน บังอรครวญ

11"ปลูกเรือนคล่อมตอ" ข้อเตือนญาติ
ทำสิ่งที่ ลิดรอนสิทธิ์ ผิดใจได้
ทำสิ่งซึ่ง ล่วงล้ำ อธิปไตย
สิทธิ์ของใคร ใครก็หวง อย่าล่วงล้ำ

12"ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่ ผูก่อตามใจผู้นอน"
เป็นคำกลอน สอนใจ ให้ชื่นฉ่ำ
การกระทำ ตามใจ ใครก็ตาม
ย่อมจะนำ ความพึงใจ ให้ผู้รับ

13"ปลูกเรือนผิด คิดจนเรือนทะเลาย"
ต้องเสียใจ และเสียตาย ไม่สดับ
ทำสิ่งใด ให้รอบคอบ ก่อนตอบรับ
หากคืนกลับ ซ้ำไป แก่ไขนาน

14"ปลูกเรือนพอตัว หวีหัวพอเกล้า"
ทำให้เรา พอเพียง แค่นี้เท่านั้น
ทำสิ่งใด ให้สมควร ล้วนสมกัน
สิ่งสารพัน ปันพอดี หนี้ไม่มา

15"ปากกัดตีนถีบ" หรือ"ตีนถีบปากกัด"
ยามติดขัด ขาดแคลน แสนเหนื่อยล้า
ต้องต่อสู้ ดิ้นรน ทนยากมา
ต้องลำบาก ยากหนักหนา หาเลี้ยงตน

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

11)"ปลูกเรือนคร่อมตอ" ตอต่อกัน
ความหม่นหมอง ครองกมล ล้นกำสรवल
ประพฤติมี...ปฏิบัติใด...ให้ทบทวน
มิบังควร...กวนใครเขา...ให้เศร้าฤติ

12)จะเป็นสุข"ปลูกเรือน ตามใจผู้อยู่
ผูก่อ ตามใจผู้นอน" ย้อนวันวาน คำขานนี้
พึงตระหนัก...อยากให้จำ...ย้ำอีกที
ประกอบกรรม ทำความดี นะศรีภริยา

13)"ปลูกเรือนผิด คิดจนเรือนทะเลาย"
คิดให้ตาย ไร้ประโยชน์ โทษใครเล่า
ดอกเบี้ยบาน บ้านใหญ่โต โก้ไม่เบา
อยู่สองตายาย ไว้วอดเขา ง่าวจริงจริง

14)"ปลูกเรือนพอตัว หวีหัวพอเกล้า"
แสนสุขศรี.....ไม่มีเศร้า....เข้าที่ยิ่ง
บ้านพออยู่ อยู่พอนอน ตอนพักพิง
ทางสายกลาง ขออ้ออิง มิ่งมงคล

15)"ปากกัดตีนถีบ" ติบตัน บ่ยื่นหนา
ทนเหน็ดเหนื่อย เมื่อยล้า จะเกิดผล
หลังสู้ฟ้า..หน้ามองพื้น..ต้องฝืนทน
ปลื้มกมล...ผลสำเร็จ....ดีแต่ดอนันต์

โกวิท ธีรวโรจน์

16"ปากปราศรัย ใจเชือดคอ"ขอห่างไกล
คนอะไร ใจระกำ ทำปี่ปน
ทำพุดดี มีน้ำใจ ไร่กมล
จิตมุ่งร้าย ใจเป็นโจร มากล้นอุบาย

17"ปากไม่สิ้น กลิ่นน้ำนม"คมคำขาน
ประสบการณ์ ท่านยังน้อย ค่อยขานไข
ทำงานใหญ่ ใฝ่ระวัง ทั้งซึ้งใจ
เป็นผู้น้อย ปล่อยปละไป ไม่มั่นคง

18"ปากว่า ตาขยิบ"หยาบขมา
เพื่อศึกษา วาจาใจ ให้สูงส่ง
พูดอะไร ไปตามนั้น อย่างมั่นคง
พูดไม่ตรง กับใจ ไร่คุณธรรม

19"ปากหวานก้นเปรี้ยว"คมเขี้ยว ใจเลี้ยวลด
ชอบโป้ปด มดเท็จ กลเม็ดล้ำ
พูดปากหวาน สราญใจ แต่ใจดำ
ทำพูดพล่าม ฉำฉาใจ ใจไม่จริง

สถิตยพันธ์ ธรรมสถิตย

16)กัลยา"ปากปราศรัย ใจเชือดคอ"
แทนปึงตอ.....ขอลองที่.....ฤดีสั้น
ขึ้นสำเนียง เสียงไพเราะ เสนาะกรรม
ยามอยู่บ้าน...นั้นไซ้...ห่อนได้ฟัง

17)ช่างน่ารัก"ปากไม่สิ้น กลิ่นน้ำนม"
แสนสดชื่น รื่นอารมณ์ สมใจหวัง
พ่อแม่ปลื้ม..ลูกดีมนม..ระดมพลัง
คนน่าซึ้ง...ยังดีมีเหล่า...จนเมามาย

18)เข้าตำรา"ปากว่า ตาขยิบ"กระพริบถี่
เร่งเร็วรี.....ขมิขมัน.....จนถันสาย
หน้าผุดผ่อง วังซื่อทอง อย่างว่องไว
บ่อยากได้ พอให้เงิน เพลนเลยเธอ

19)เธอ"ปากหวานก้นเปรี้ยว"เลี้ยวลดยิ่ง
เพ็งประจักษ์ บอกรักจริง สิ่งประสงค์
คือเงินทอง..หวังครองไซ้ ..ใฝ่จาง
พอหมดตัว.....ถีบหัวส่ง.....ปลงชะตา

ทุกข์ระทม ตรมเศร้า แสนเหงาหงอย
ผีซำดำพลอย ท่านน้อยใจ ในวาสนา
ตัดสินใจ..ไปออกบวช..รอดราวอุรา
เรื่องจริงนี้.....ที่เล่ามา.....ช่างน่ากลัว

โกวิท ธีรวโรจน์

20)"หุงข้าวประชดหมา ปั้งปลาประชดแมว"
แกล้งทำแซว แนวนประชด หมดทรัพย์ยั้ง
ประชดประชัน กันทำไม เสียตายจริง
สุดทำยสิ่ง เสียหาย กรายกลับมา

21)"ปิดทองหลังพระ" สู้มานะ กะการดี
ทำเต็มที มิมีใคร ใครค้นหา
ทำความดี มิมีใคร ให้ราคา
ไม่เห็นค่า ว่าผลงาน นั้นเพียงใด

22)"ปิดประตูตีแมว" มองเห็นแวว แนวนรังแก
คนอ่อนแอ แพ้ทุกอย่าง ยังแกล้งได้
รังแกคน ไร้ทางสู้ อดสูใจ
ทุบตีไป คงตายเปล่า เศร้าใจจริง

23)"เปิดขันประชันไก่"ไม่เจียมตัว
ทำอวดตัว เป็นกูรู ฐู้ทุกสิ่ง
คนรู้น้อย ด้อยศึกษา มาอ้างอิง
คนรู้อ้างอิง ไม่แสดง แข่งกับใคร

20)"หุงข้าวประชดหมา ปั้งปลาประชดแมว"
จะแหลกหรือไม่ ให้แน่แน่ว แนวนทำผิว
ตอนใกล้เที่ยง เสียงวี๊ดว้าย ให้หมองมัว
เกือบลืมหัด ผัวะเข้าให้ เตี้ยะ..ได้ตัวอ

เมียจ้องหน้า..นัยนาเขี้ยว..ผิวเลียवलด
พลันหลบตา หน้าสลด เหี่ยวหดหงอ
อยากโดดถีบ รีบเคลียเกล้า เข้าพะนอน
ฝืนหัวร่อ....ต้องจ้อเมีย.....เพลี่ยสิ้นดี

21)"ปิดทองหลังพระ"จะคิดไป ทำไมหนอ
ผลนั้นก่อ.....พอกันเล่า.....เรารู้นี้
รุ่งเรืองรอง...ทองทาบองค์...จำนงมี
สมมาดหมาย...ผ่องใสทวิ...ดีแน่นอน

22)"ปิดประตูตีแมว" แนวนนี้ ไม่ดีแน่
เมียคนดี สามีนอนแผ่ แยนะหล่อน
โถ...แมวหง่าว ปวดร้าวยั้ง มึงบังอร
ขอผันผ่อน นอนเกาไหล่ ให้นำมน

23)"เปิดขัน ประชันไก่"ไม่เจียมตัว
นกเขาไม่ขัน นั้นน่ากลัว หมองมัวหม่น
ทำอ้อยสร้อย หัวห้อยพับ คล้ายอัชจน
ต้องด้นด้น.....ค้นหา.....มาให้กิน

24) "ไปไหนมา สามวาสองศอก"
เป็นคำบอกเล่าขาน การกล่าวไข
เขathamอย่าง ตอบอย่าง ช่างกระไร
ควรศึกษา ให้เข้าใจ ก่อนไขว้

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

24) "ไปไหนมา สามวาสองศอก"
ชี้เก็ยบอก ช่างยกย่อน ห่อนถวิล
เป็ดจะเห่า เต่าเลี้ยงควาย กระต่ายบิน
ก้อตามแต่....แม่ยุพิน....ยินยอมเธอ

โกวิท ธีรวิโรจน์

(จบหมดอักษร บ 24 ธันวาคม)

